

امر به معروف و نهی از منکر وظیفه والدین نسبت به فرزندان است

حجت‌الاسلام والمسلمین حمید مشهدی آقایی در جلسه «تربیت اسلامی در آیینه روایات» گفت: پس از پایان 21 سالگی وظیفه مستقیم والدین نسبت به فرزندان به پایان می‌رسد.

حجت‌الاسلام والمسلمین حمید مشهدی آقایی در جلسه «تربیت اسلامی در آیینه روایات» گفت: پس از پایان 21 سالگی وظیفه مستقیم والدین نسبت به فرزندان به پایان می‌رسد. اینک این مسئولیت مستقیم تبدیل به مسئولیت عامّ شده، تکلیف والدین در برخورد با فرزند، امر به معروف و نهی از منکر است.

به گزارش خبرگزاری مهر، چهاردهمین جلسه از سلسله مباحث «تربیت اسلامی در آیینه روایات» توسط حجت‌الاسلام والمسلمین حمید مشهدی آقایی عصر روز یکشنبه اول تیرماه در مسجد هفتاد و دو تن مجموعه فرهنگی شهدای انقلاب اسلامی «سرچشمه» برگزار شد.

حجت‌الاسلام والمسلمین مشهدی آقایی در ابتدا با بیان اینکه در روزهای پایانی ماه معظم شعبان قرار داریم بیان داشت: امیدوارم در این روزهای باقیمانده ماه شعبان بتوانیم از این ماه مبارک که ماه پیامبر اکرم (ص) است بهره لازم را ببریم. در جلسات گذشته بحث در مورد حدیث و روایت "الْوَلَدُ سَيِّدٌ سَبْعَ سِنِينَ وَ عَبْدٌ سَبْعَ سِنِينَ وَ زَبْرٌ سَبْعَ سِنِينَ" از پیامبر اکرم (ص) بود. در جلسه پیش گفته شد در سن بین 14 تا 21 سال نوجوان وارد دوره وزارت شده و نوجوان وارد مرحله مشاوره با خانواده و والدین می‌شود. نوجوان باید چنان خود را آزاد ببیند که در همه امور و مسائل جاری و تصمیمات آینده والدین، جرأت اظهارنظر و دخالت داشته باشد و هیچگونه تهدید و فشاری، او را از بیان عقیده و برداشت خود مانع نگردد، نوجوان در این دوران در چنین شرایطی به سر می‌برد. نوجوان در این دوره با انرژی جدید، فضای جدید، سؤالات جدید، مشکلات جدید و حوادث جدید مواجه می‌شود و دوست دارد آنها را درک کند.

وی افزود: بحران هویت همان به رسمیت شناختن بحران‌های روحی جوانان توسط والدین است. اولین کسی که باید این را به رسمیت بشناسد خود فرزند است. پس باید او اول خودش را بشناسد و به سمت مشکلاتش برود ولی این مربوط به مراحل قبل در تربیت او می‌شود. فرض اینکه در 7 سال اول در تربیت فرزند خواسته‌ها و نیازهای او تأمین نشده است و با این شرایط به مرحله دوم و سپس سوم می‌رسد. در مرحله اول کسی که به وزارت منصوب می‌شود تابع بی‌چون و چرای حاکم است. او باید نظر بدهد ولی در نهایت باید نظر نهایی والدین را بپذیرد؛ او آزاد است در این مرحله در مورد اموری که در آن نظر می‌دهد بحث و گفتگو کند. اما تقاضایی که نوجوان در مقام وزارت از ولی خود می‌نماید، هر چند از نظر مربی به صلاح او نباشد، نباید ابتدا و صریح نفی شود.

وی در ادامه سخنانش بیان داشت: یکی از اموری که درباره تربیت قابل توجه و حائز اهمیت است، نظارت والدین به کودک و کنترل اعمال و رفتار اوست، به یقین مربی باید از روحیات و اخلاق کودک آگاه بوده، اعمال و کردار او را زیر نظر داشته باشد تا برخوردهای خود را متناسب با شرایط او تنظیم نماید. اصل داشتن نظارت، بدون شک برای تربیت لازم است، سخن در میزان و شیوه‌های آن است. در مرحله سوّم زندگی و دوران وزارت، نوجوان خود را مورد اعتماد دیگران تصور می‌نماید و فطرتاً انتظار دارد دیگران به او اطمینان نموده و کارهایی خطیر، به او واگذار نمایند. نوجوان هیچگاه کنترل بیش از اندازه و صریح را تحمل نمی‌کند و انتظار ندارد والدین دائماً در جزئیات اعمال او دخالت و اظهار نظر نمایند.

این کارشناس مذهبی تصریح کرد: او خود را در مقام و منزلت، تقریباً هم شأن و هم ردیف والدین می‌بیند و از اینکه آنها را ناظر و مراقب دائمی خود بباید به ستوه می‌آید. نوجوان باید چنان خود را آزاد ببیند که در همه امور و مسائل جاری و تصمیمات آینده خانواده، جرأت اظهارنظر و دخالت داشته باشد و هیچ‌گونه تهدید و فشاری، او را از بیان عقیده و برداشت خود مانع نگردد. هیچ مانعی نباید از اظهار نظر و دخالت او در امور مختلف جلوگیری کند. نوجوان باید عقیده و نظر خود را درباره مسائل گوناگونی که با آن در زندگی شخصی، خانوادگی و اجتماعی مواجه می‌شود آزادانه ولی با رعایت جوانب اخلاقی مطرح کند و برای دفاع از عقیده خود، استدلال بیان نماید. اولیا نیز وظیفه دارند تصمیمات خود را بر اساس حقیقت استوار سازند. از همین جهت والدین، نباید از نوجوان انتظار داشته باشند که حرف بزرگتر خود را از ابتداء بپذیرد و بدان عمل کند.

معاون فرهنگی مرکز رسیدگی به امور مساجد در مورد شیوه تنبیه و تشویق در این دوره از تربیت گفت: پس از چندی که فرزند، مسئولیت وزارت را بر عهده گرفت، شیوه تنبیه و تشویق او متحول می‌گردد. نوجوان در این دوران بر خلاف دوره قبل در چون و چرا کردن در اوامر و فرامین مختار است. هیچگاه نباید او را به خاطر اینکه از آغاز، دستور ما را به کار نمی‌گیرد و حرف نمی‌شنود تنبیه نمود. نوجوان به تناسب فطرت خود تا مسئله‌ای را قبول نکند به آن اقدام نمی‌کند و برای آنکه آن را قبول کند نیازمند بحث و بررسی و شنیدن دلائل آن است.

وی تصریح کرد: از این روی باید به جای توسل به پرخاش و خشونت به اقناع عقلی او و بیان دلائل و مستندات مطلوب همت کرد. از سوی دیگر نباید او را به جهت حرف شنوی و اطاعت بی چون و چرا، تشویق و ترغیب کرد. تشویق نوجوان باید، بر

خوش فکری و قدرت استدلال و دقت نظر او تعلق گیرد. نوجوانی که با دقت و مو شکافی، مسائل را تحلیل می‌کند و به خوبی به سنجش و مقایسه می‌پردازد و تشخیص خود را به کار می‌گیرد، لایق تحسین و درخور تشویق است. از جمله وظایفی که والدین نسبت به فرزند خود دارند، آموزش و تعلیم اوست.

این پژوهشگر دینی در بخش پایانی سخنان خود و در خصوص وظیفه پدر و مادر بعد از پایان دوره سوم بیان کرد: پس از پایان 21 سالگی وظیفه مستقیم والدین نسبت به فرزندان به پایان می‌رسد. اینک این مسئولیت مستقیم تبدیل به مسئولیت عامّ شده است. تکلیف والدین در برخورد با فرزند، پس از 21 سال امر به معروف و نهی از منکر است. این تعهد و احساس مسئولیت متقابل و نظارت عمومی، حتی اگر موجب تربیت افراد جامعه نشود سلامت اجتماع را ضمانت می‌نماید. بنابراین پدران و مادرانی که به سرنوشت فرزند خویش اهمّیت می‌دهند و علاقه‌مند هستند که فرزندانشان به بهترین شیوه تربیت و رشد یابند، شأن سیادت، عبودیت و وزارت آنها را در همه رفتارهای فردی و اجتماعی آنها در نظر داشته و مطابق با آن برنامه ریزی و برخورد نمایند.

سلسله جلسات «شرح و تفسیر روایات کلیدی تربیتی» با سخنرانی حجت‌الاسلام والمسلمین آقایی، یک‌شنبه هر هفته قبل از نماز مغرب و عشاء در مجموعه فرهنگی شهدای انقلاب اسلامی «سرچشمه» به آدرس: میدان بهارستان، نرسیده به چهارراه سرچشمه، خ شهید صیrfی پور برگزار می‌شود و شرکت برای عموم در این جلسات آزاد است.